

Antoni Podolski

Analiza wybranych aspektów problematyki ochrony infrastruktury krytycznej

W 2010 r. weszła w życie, wraz z aktem wykonawczym, kolejna ustawa dotycząca problematyki ochrony infrastruktury krytycznej w Polsce, tym razem w kontekście ochrony prawnej. Chodzi o *Ustawę o szczególnych uprawnieniach ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa oraz ich wykonywaniu w niektórych spółkach kapitałowych lub grupach kapitałowych prowadzących działalność w sektorach energii elektrycznej, ropy naftowej oraz paliw gazowych*¹. Ustawa ta określa szczególne uprawnienia (sprzeciw wobec decyzji władz spółki) przysługujące ministrowi właściwemu do spraw Skarbu Państwa w spółkach kapitałowych lub grupach kapitałowych² prowadzących działalność w sektorach energii elektrycznej, ropy naftowej oraz paliw gazowych, których mienie zostało ujawnione w jednolitym wykazie obiektów, instalacji, urządzeń i usług wchodzących w skład infrastruktury krytycznej, sporządzanym przez dyrektora Rządowego Centrum Bezpieczeństwa na podstawie ustawy o zarządzaniu kryzysowym. Zgodnie z ustawą dyrektor RCB na podstawie szczegółowych kryteriów, we współpracy z odpowiednimi ministrami odpowiedzialnymi za systemy, sporządza jednolity wykaz obiektów, instalacji, urządzeń i usług wchodzących w skład infrastruktury krytycznej z podziałem na systemy³. Ustawa jest więc (nie tylko w tym aspekcie) ściśle związana z systemem ochrony infrastruktury krytycznej w Polsce, unormowanym w znowelizowanej w 2009 r. ustawie o zarządzaniu kryzysowym. Jest to szczególnie ważne, gdyż mamy tu przykład ustawy „resortowej” dotyczącej uprawnień dwóch z ministrów (właściwych w zakresie skarbu państwa i gospodarki), która uzupełnia (w zakresie bezpieczeństwa energetycznego) podstawy systemu ochrony infrastruktury krytycznej zawarte we wspomnianej ustawie o zarządzaniu kryzysowym.

Te szczególne uprawnienia ministra Skarbu Państwa obejmują możliwość wyrażenia sprzeciwu wobec podjętej przez zarząd spółki uchwały lub innej dokonanej przez ten zarząd czynności prawnej, której przedmiotem jest rozporządzenie składnikami mienia, stanowiące rzeczywiste zagrożenie dla funkcjonowania, ciągłości działania oraz integralności infrastruktury krytycznej. Mienie, o którym mowa, obejmuje:

- infrastrukturę służącą do wytwarzania albo przesyłania energii elektrycznej,
- infrastrukturę służącą do wydobycia, rafinacji i przetwarzania ropy naftowej oraz magazynowania i przesyłania rurociągami ropy naftowej i produktów ropopochodnych, jak również terminale portowe do przeładunku zarówno tych produktów, jak i ropy naftowej,

¹ Dz.U. z 2010 r., Nr 65, poz. 404.

² W rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt. 44 *Ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości* (Dz.U. z 2009 r., Nr 152, poz. 1223; Nr 157, poz. 1241 i Nr 165, poz. 1316 oraz Dz.U. z 2010 r., Nr 47, poz. 278).

³ Infrastruktura krytyczna obejmuje systemy: zaopatrzenia w energię, surowce energetyczne i paliwa, łączności i sieci teleinformatycznych, finansowe, zaopatrzenia w żywność, zaopatrzenia w wodę, ochrony zdrowia, transportowe, ratownicze, zapewniające ciągłość działania administracji publicznej, produkcji, składowania, przechowywania i stosowania substancji chemicznych i promieniotwórczych, w tym rurociągi substancji niebezpiecznych (art. 3 ust. 2 *Ustawy o zarządzaniu kryzysowym* z dnia 26 kwietnia 2007 r. z późn. zm.).

- infrastrukturę służącą do produkcji, wydobywania, rafinacji, przetwarzania, magazynowania i przesyłania paliw gazowych gazociągami oraz terminale skroplonego gazu ziemnego (LNG)⁴.

Sprzeciwem może być objęta również uchwała organu spółki dotycząca:

- rozwiązania spółki,
- zmiany przeznaczenia lub zaniechania eksploatacji składnika mienia spółki,
- zmiany przedmiotu przedsiębiorstwa spółki,
- zbycia albo wydzierżawienia przedsiębiorstwa spółki lub jego zorganizowanej części oraz ustanowienia na nim ograniczonego prawa rzeczowego,
- przyjęcia planu rzeczowo-finansowego, planu działalności inwestycyjnej lub wieloletniego planu strategicznego,
- przeniesienia siedziby spółki za granicę – jeżeli wykonanie takiej uchwały stanowiłoby rzeczywiste zagrożenie dla funkcjonowania, ciągłości działania oraz integralności infrastruktury krytycznej.

Sprzeciw jest wyrażany w formie decyzji administracyjnej w terminie 14 dni od dnia otrzymania przez ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa informacji od pełnomocnika ochrony infrastruktury krytycznej o podjęciu przez organy spółki uchwały lub dokonaniu przez zarząd spółki czynności prawnej, o której mowa powyżej, jednak nie później niż w terminie 30 dni od dnia ich dokonania. Podmiotem realizującym uprawnienia ministra ma być pełnomocnik ds. ochrony infrastruktury krytycznej⁵.

Zamysłem osób przygotowujących obie regulacje – tj. nowelizację ustawy o zarządzaniu kryzysowym oraz ustawę o szczególnych uprawnieniach ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa oraz ich wykonywaniu w niektórych spółkach kapitałowych lub grupach kapitałowych prowadzących działalność w wyżej wymienionych sektorach było właśnie uzupełnienie systemu ochrony infrastruktury krytycznej w zakresie ochrony prawnej szczególnie istotnych z punktu widzenia bezpieczeństwa państwa przedsiębiorstw energetycznych. W związku z tym, wiele regulacji zawartych w *Ustawie o szczególnych uprawnieniach ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa (...)* można zrozumieć i właściwie implementować jedynie w odpowiednim powiązaniu sekwencyjnym ze stosownymi przepisami znowelizowanej ustawy o zarządzaniu kryzysowym. Te zależności obejmują po pierwsze samą kwestię określenia listy spółek, których dotyczy ustawa (jak wspomniano, będą to te podmioty, których mienie zostało przedstawione w wykazie infrastruktury krytycznej sporządzonym przez dyrektora RCB na podstawie ustawy o zarządzaniu kryzysowym), a po drugie dotyczą sposobu wyznaczania przewidzianego w ustawie pełnomocnika ds. ochrony infrastruktury krytycznej i jego relacji z odpowiednimi przepisami ustawy o zarządzaniu kryzysowym.

Dlatego poważne problemy związane z właściwą interpretacją nowych uregulowań prawnych, a zwłaszcza pozycji i zakresu działania pełnomocnika ds. ochrony infrastruktury krytycznej, wynikają z niezaisnienia właściwych warunków do powstania korelacji obydwu wyżej wymienionych ustaw. Zgodnie bowiem z harmonogramem obowiązującym w momencie uchwalania nowelizacji *Ustawy o zarządzaniu kryzysowym*, *Ustawa o szczególnych uprawnieniach ministra właściwego do spraw Skarbu*

⁴ Art. 1 ust. ust. 1 i 2 *Ustawy z dnia 18 marca 2010 r. o szczególnych uprawnieniach ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa oraz ich wykonywaniu w niektórych spółkach kapitałowych lub grupach kapitałowych prowadzących działalność w sektorach energii elektrycznej, ropy naftowej oraz paliw gazowych* (Dz.U. z 2010 r., Nr 65, poz. 404).

⁵ Art. 5 *Ustawy z dnia 18 marca 2010 r. o szczególnych uprawnieniach...*

Państwa miała wejść w życie co najmniej po ponad pół roku od wdrożenia ustawy o zarządzaniu kryzysowym. Do tego czasu powinien być już opracowany i notyfikowany (art. 5b ust. 7 pkt 4 ustawy)⁶ właściwym podmiotom wymieniony w ustawie o zarządzaniu kryzysowym szczegółowy wykaz obiektów, instalacji, urządzeń i usług wchodzących w skład infrastruktury krytycznej, z podziałem na systemy. Wykaz taki przygotowany jest (art. 5b ust. 7 pkt 1) przez dyrektora RCB we współpracy z odpowiednimi ministrami odpowiedzialnymi za te systemy na podstawie szczegółowych kryteriów pozwalających wyodrębnić obiekty, instalacje, urządzenia i usługi wchodzące w skład systemów infrastruktury krytycznej, biorąc pod uwagę ich znaczenie dla funkcjonowania państwa i zaspokojenia potrzeb obywateli.

Zgodnie z niedawno wydanym do ustawy o zarządzaniu kryzysowym *Rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 30 kwietnia 2010 r. w sprawie Narodowego Programu Ochrony Infrastruktury Krytycznej* procedura prowadząca do ogłoszenia wykazu i notyfikowania go zainteresowanym podmiotom jest dość skomplikowana i rozłożona w czasie. Otóż, zgodnie z wyżej wymienionym rozporządzeniem, dyrektor RCB najpierw *opracowuje kryteria pozwalające wyodrębnić infrastrukturę krytyczną w ramach systemów, o których mowa w art. 3 pkt. 2 ustawy (...) i przekazuje je do uzgodnień ministrom i kierownikom urzędów centralnych*⁷. Kryteria te po uzgodnieniu przedstawiane są ministrom i kierownikom urzędów, którzy w terminie 6 tygodni od ich otrzymania przedkładają dyrektorowi RCB propozycje infrastruktury krytycznej do zamieszczenia ich w wykazie, o którym mowa w art. 5b ust. 7 pkt 1 ustawy o zarządzaniu kryzysowym. Następnie dyrektor RCB ma 6 tygodni na sprawdzenie, czy powyższe propozycje odpowiadają przedłożonym kryteriom i sporządzenie wykazu obiektów, instalacji, urządzeń i usług wchodzących w skład infrastruktury krytycznej z podziałem na systemy w formie tabeli⁸. W tabeli tej podaje się nazwę i lokalizację infrastruktury krytycznej, podległość organizacyjną, w tym w stosunku do ministrów i kierowników urzędów centralnych, jeśli taka występuje, dane operatora przedmiotowej infrastruktury lub dane podmiotu zarządzającego w jego imieniu⁹. Jednocześnie w terminie 6 miesięcy od dnia otrzymania od dyrektora RCB wyżej wymienionych kryteriów ministrowie i kierownicy urzędów centralnych przygotowują i przedkładają temuż dyrektorowi informacje dotyczące pozostającej w ich właściwości infrastruktury i związanej z nią ryzyka, zagrożeń, sposobów zapewnienia ciągłości działania oraz odtwarzania i zapobiegania zakłóceniom¹⁰. Na podstawie tych informacji dyrektor RCB opracowuje projekt Narodowego Programu Ochrony Infrastruktury Krytycznej, który po rozpatrzeniu

⁶ „Dyrektor Rządowego Centrum Bezpieczeństwa:

- 1) na podstawie szczegółowych kryteriów, o których mowa w ust. 2 pkt. 3, we współpracy z odpowiednimi ministrami odpowiedzialnymi za systemy, sporządza jednolity wykaz obiektów, instalacji, urządzeń i usług wchodzących w skład infrastruktury krytycznej z podziałem na systemy;
- 2) opracowuje wyciągi z wykazu infrastruktury krytycznej, o którym mowa w pkt. 1, znajdującej się w danym systemie oraz przekazuje je ministrom i kierownikom urzędów centralnych odpowiedzialnym za dany system;
- 3) opracowuje wyciągi z wykazu infrastruktury krytycznej, o którym mowa w pkt. 1, znajdującej się na terenie województw oraz przekazuje je właściwym wojewodom;
- 4) informuje o ujęciu w wykazie, o którym mowa w pkt. 1, obiektów, instalacji lub urządzeń - ich właścicieli, posiadaczy samoistnych i zależnych”.

⁷ *Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 30 kwietnia 2010 r. w sprawie Narodowego Programu Ochrony Infrastruktury Krytycznej*, § 3.

⁸ Tamże, § 4.1 - 2.

⁹ Tamże, § 4.3.

ewentualnych uwag przedstawiany jest do zatwierdzenia Radzie Ministrów, w terminie jednego miesiąca od daty dokonania ostatniego uzgodnienia¹¹. Następnie, w terminie 6 tygodni od dnia zatwierdzenia przez Radę Ministrów NPOIK, dyrektor RCB opracowuje wyciągi z wyżej wspomnianego wykazu i przekazuje je właściwym ministrom, kierownikom urzędów centralnych i wojewodom oraz informuje na piśmie operatorów infrastruktury krytycznej o ujęciu w wykazie danych obiektów, instalacji, urządzeń i usług wchodzących w skład infrastruktury krytycznej¹².

Należy pamiętać, że plan ochrony tego typu infrastruktury przygotowuje się zgodnie z zapisami ustawy o zarządzaniu kryzysowym i stosownego rozporządzenia Rady Ministrów (Dz.U. z 2010 r., Nr 83, poz. 542) w ciągu 9 miesięcy od powiadomienia przez dyrektora RCB o ujęciu mienia w wykazie. Samo powiadomienie spółki przez MSP nie nakłada tego obowiązku.

Zgodnie z cytowanym powyżej art. 6 ust. 5a *Ustawy o zarządzaniu kryzysowym* wspomniani właściciele, posiadacze samoistni i zależni obiektów, instalacji, urządzeń i usług wchodzących w skład infrastruktury krytycznej mają obowiązek wyznaczyć, w terminie 30 dni od dnia otrzymania informacji o ujęciu we wspomnianym wykazie, osobę odpowiedzialną za utrzymywanie kontaktów z podmiotami właściwymi w zakresie ochrony infrastruktury krytycznej.

Z kolei na podstawie ustawy o szczególnych uprawnieniach ministra Skarbu Państwa w spółkach, które są właścicielami oraz posiadaczami samoistnymi i zależnymi obiektów, instalacji lub urządzeń infrastruktury krytycznej ujętych w wykazie dyrektora RCB, należy powołać, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw skarbu państwa oraz dyrektorem RCB, pełnomocnika ds. ochrony infrastruktury krytycznej¹³. Pełnomocnik ten jest pracownikiem spółki, monitorującym jej działalność w zakresie dysponowania mieniem objętym ustawą i odpowiada za utrzymywanie kontaktów z podmiotami właściwymi w zakresie ochrony infrastruktury krytycznej. To sformułowanie, będące dokładnym zacytowaniem treści art. 6 ust. 5a ustawy o zarządzaniu kryzysowym, wskazuje na konieczność rozpatrywania zadań pełnomocnika w ścisłej korelacji z zapisami tejże ustawy.

Trzeba zatem pamiętać, iż zgodnie z *Ustawą o szczególnych uprawnieniach ministra* (...) pełnomocnik ds. OIK może być, ale nie musi, osobą odpowiedzialną za kontakty z administracją w rozumieniu ustawy o zarządzaniu kryzysowym. Oczywiście powierzenie obu tych podobnych funkcji jednej osobie jest rozwiązaniem pożądanym z punktu widzenia praktyki i ekonomiki zarządzania oraz zgodnym z intencjami ustawodawcy.

Gdyby więc w momencie wejścia w życie wyżej wymienionej ustawy była już realizowana w tym zakresie przedmiotowa nowelizacja ustawy o zarządzaniu kryzysowym, to w stosownych spółkach byłyby już powołane osoby odpowiedzialne za

¹⁰ Tamże, § 5.1 - 2.

¹¹ Tamże, § 6.1 - 3.

¹² Tamże, § 10.

¹³ Stosowną kandydaturę należy przedstawić wyżej wymienionym podmiotom w terminie 5 dni od otrzymania przez zarząd spółki informacji o ujęciu w przewidzianym w ustawie o zarządzaniu kryzysowym jednolitym wykazie obiektów, instalacji, urządzeń i usług wchodzących w skład infrastruktury krytycznej z podziałem na systemy, przygotowywanym na podstawie ustawy (art. 5b ust. 7 poz. 1) przez Dyrektora RCB.

utrzymywanie kontaktów z podmiotami odpowiednimi w zakresie ochrony infrastruktury krytycznej – a więc również z odpowiednimi podmiotami administracji publicznej, w tym przypadku z ministrem właściwym ds. Skarbu Państwa oraz dyrektorem RCB. Zgodnie z logiką takie osoby zostałyby zapewne wskazane obu tym podmiotom jako kandydaci na funkcję pełnomocnika ds. ochrony infrastruktury krytycznej przez zarząd spółki. Wywołane opóźnieniem wydania stosownych rozporządzeń do ustawy o zarządzaniu kryzysowym odmienne podejście – tj. odrębność obydwu funkcji – grozi zachwianiem systemu ochrony infrastruktury krytycznej, tak w odniesieniu do danej spółki, jak i w szerszym, ogólnopaństwowym wymiarze. Potwierdzeniem powyższej logiki przyświecającej twórcom obydwu ustaw i wskazówką ich implementacji właśnie w duchu zgodności jest zapis paragrafu 9. rozporządzenia wydanego do ustawy o szczególnych uprawnieniach ministra Skarbu Państwa¹⁴, zgodnie z którym zarząd spółki zapewnia pełnomocnikowi warunki organizacyjno-techniczne niezbędne do efektywnego wykonywania zadań, nie narzucając konieczności organizowania odrębnych struktur organizacyjnych, a więc sugerując wykorzystanie istniejących zasobów kadrowych i organizacyjnych spółki, wynikających na przykład z realizacji ustawy o zarządzaniu kryzysowym lub innych ustaw (dla przykładu – z *Prawa Ochrony Środowiska*).

Warto przy okazji wspomnieć, że takie podejście można znaleźć również w samej ustawie o zarządzaniu kryzysowym, w której (art. 6 ust. 6) stworzono możliwość, że jeśli dla obiektów, instalacji, urządzeń i usług infrastruktury krytycznej istnieją tworzone na podstawie innych przepisów plany odpowiadające wymogom planu ochrony tej infrastruktury, uznaje się, iż wymóg posiadania takiego planu jest spełniony. W *Rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 30 kwietnia 2010 r. w sprawie planów ochrony infrastruktury krytycznej*, w paragrafie 6.1 - 2 opisany jest tryb postępowania w takim przypadku. Zgodnie z nim operator infrastruktury krytycznej, który posiada inny plan opracowany na podstawie odrębnych przepisów i odpowiadający wymogom rozporządzenia, może przedłożyć go dyrektorowi RCB w celu potwierdzenia posiadania takiego planu. Dyrektor, rozpatrując ten problem, kieruje się potrzebą zapewnienia ciągłości funkcjonowania infrastruktury krytycznej oraz Narodowym Planem Ochrony Infrastruktury Krytycznej i działa w trybie przewidzianym w tym rozporządzeniu w celu uzgodnienia planów ochrony przedmiotowej infrastruktury. Odmowa uzgodnienia lub uznania istniejącego planu wymaga uzasadnienia na piśmie wraz ze wskazaniem elementów wymagających poprawy lub uzupełnienia i nowego terminu przedłożenia planu.

Do szczegółowych zadań pełnomocnika ds. ochrony infrastruktury krytycznej należy:

- zapewnianie ministrowi właściwemu do spraw Skarbu Państwa informacji dotyczących dokonania przez organy spółki czynności prawnej, której przedmiotem jest rozporządzenie składnikami mienia, o których mowa w ustawie, stanowiące rzeczywiste zagrożenie dla funkcjonowania, ciągłości działania oraz integralności infrastruktury krytycznej. Ustawowy zakres zainteresowań pełnomocnika obejmuje również inne uchwały organu spółki dotyczące rozwiązania spółki, zmiany prze-

¹⁴ *Rozporządzenie Prezesa Rady Ministrów z dnia 14.07.2010 r. w sprawie pełnomocnika ds. ochrony infrastruktury krytycznej*, Dz.U. z 2010 r., Nr 135, poz. 906.

znaczenia lub zaniechania eksploatacji składnika mienia spółki, o którym mowa w art. 1 ust. ust. 1 i 2, zmiany przedmiotu przedsiębiorstwa spółki, zbycia albo wydzierżawienia przedsiębiorstwa spółki lub jego zorganizowanej części oraz ustanowienia na nim ograniczonego prawa rzeczowego, przyjęcia planu rzeczowo-finansowego, planu działalności inwestycyjnej lub wieloletniego planu strategicznego, a także przeniesienia siedziby spółki za granicę,

- przygotowywanie dla zarządu spółki oraz rady nadzorczej spółki informacji o ochronie infrastruktury krytycznej,
- zapewnianie zarządowi spółki doradztwa w zakresie istniejącej w spółce infrastruktury krytycznej,
- monitorowanie działalności spółki w zakresie ochrony infrastruktury krytycznej,
- przekazywanie informacji o infrastrukturze krytycznej dyrektorowi Rządowego Centrum Bezpieczeństwa na jego wniosek,
- przekazywanie i odbieranie informacji o zagrożeniu infrastruktury krytycznej we współpracy z dyrektorem Rządowego Centrum Bezpieczeństwa.

Pełnomocnikowi do spraw ochrony infrastruktury krytycznej przysługuje prawo do uczestniczenia w posiedzeniach zarządu spółki dotyczących spraw, o których mowa w ustawie, z głosem doradczym oraz żądania od organów spółki wszelkich dokumentów, informacji oraz wyjaśnień dotyczących tych spraw. Zarząd spółki jest zobowiązany do informowania pełnomocnika o każdym swym posiedzeniu odnośnie do wyżej wymienionych spraw, a także do przekazywania mu dokumentów lub informacji o podjęciu uchwały lub dokonaniu przez organy spółki czynności prawnych, o których mowa w ustawie, w terminie 3 dni od dnia ich podjęcia lub dokonania. Pełnomocnik do spraw ochrony infrastruktury krytycznej, w terminie 4 dni od dnia otrzymania dokumentów lub informacji o podjęciu uchwały albo dokonaniu przez organy spółki takich czynności prawnych, przekazuje ministrowi właściwemu do spraw Skarbu Państwa oraz dyrektorowi Rządowego Centrum Bezpieczeństwa pisemną informację w tej sprawie oraz stanowisko dotyczące wniesienia sprzeciwu, wraz z jego uzasadnieniem.

Wyżej wymieniony pełnomocnik sporządza dla zarządu oraz rady nadzorczej spółki raport o stanie ochrony infrastruktury krytycznej. Raport ten jest przygotowywany co kwartał lub na żądanie zarządu spółki (albo rady nadzorczej) i powinien zawierać informacje dotyczące ochrony infrastruktury krytycznej odnośnie do ochrony fizycznej, technicznej, prawnej, osobowej, teleinformatycznej oraz planów odbudowy i przywracania stanu tej infrastruktury do sprawnego funkcjonowania. Następnie dokument ten przekazywany jest ministrowi właściwemu do spraw Skarbu Państwa oraz dyrektorowi Rządowego Centrum Bezpieczeństwa. Jeżeli jest niepełny, zawiera nieścisłości lub nie przedstawia dokładnego stanu faktycznego spraw w nim zawartych, pełnomocnik do spraw ochrony infrastruktury krytycznej jest zobowiązany, na wezwanie ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa lub dyrektora Rządowego Centrum Bezpieczeństwa, do jego uzupełnienia we wskazanym zakresie i terminie.

Pełnomocnik, o którym mowa, sporządza sprawozdanie kwartalne z wykonanych obowiązków, które składa ministrowi właściwemu do spraw Skarbu Państwa oraz dyrektorowi Rządowego Centrum Bezpieczeństwa. Przekazywanie informacji oraz raportów, o których wspomina ustawa, następuje zgodnie z przepisami o ochronie informacji niejawnych.

Poważnym mankamentem *Ustawy o szczególnych uprawnieniach ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa oraz ich wykonywaniu w niektórych spółkach kapi-*

talowych utrudniającym właściwą, wskazaną powyżej, jej interpretację jest ograniczona delegacja ustawowa zawarta w art. 6 ust. 8¹⁵ do wydania rozporządzenia dotyczącego szczegółowego trybu powoływania i odwoływania pełnomocnika do spraw ochrony infrastruktury krytycznej oraz sposób wykonywania przez niego obowiązku monitorowania działalności spółki w zakresie, o którym mowa w art. 2 ust. 1 i 2, czyli ograniczonego jedynie do kwestii związanych ze stanem majątku spółki, a pomijająca inne zadania związane z ochroną tego typu infrastruktury, monitorowaniem jej stanu i doradztwem dla zarządu, opisane w art. 5 ust. 2 pkt 2 - 6 ustawy¹⁶.

Streszczenie

Artykuł dotyczy problematyki ochrony infrastruktury krytycznej, w tym sposobu powoływania oraz zakresu działania pełnomocnika ds. ochrony infrastruktury krytycznej, w świetle *Ustawy o szczególnych uprawnieniach ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa oraz ich wykonywaniu w niektórych spółkach kapitałowych lub grupach kapitałowych prowadzących działalność w sektorach energii elektrycznej, ropy naftowej oraz paliw gazowych* oraz *Ustawy o zarządzaniu kryzysowym*. Szczególną uwagę poświęcono tu zagadnieniu właściwej interpretacji i korelacji zapisów obu ustaw i wydanych do nich rozporządzeń. Jest to kwestia niezwykle istotna w kontekście procesu wyznaczania we właściwych (w świetle obu ustaw) podmiotach gospodarczych osób mających pełnić z jednej strony funkcję pełnomocnika ds. ochrony infrastruktury krytycznej, a z drugiej osób odpowiedzialnych za utrzymywanie kontaktów z podmiotami właściwymi w zakresie ochrony tego typu infrastruktury.

Abstract

This article applies to issues of critical infrastructure protection, including the appointment and the scope of activity of the Plenipotentiary for Critical Infrastructure Protection, in the light of the Special Powers Act, the Minister of the Treasury and their performance in certain capital companies or holding companies operating in the electricity, oil and gas fuels and the Law on Crisis Management. Particular attention was paid to the proper interpretation and correlation of the records of both the laws and regulations issued to them. This is a crucial issue in the context of the appointment process initiated in the right (relative to both Acts) business entities, individuals to act both as the Plenipotentiary for Critical Infrastructure Protection and liaison with relevant entities in the protection of critical infrastructure.

¹⁵ „Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy tryb powoływania i odwoływania pełnomocnika do spraw ochrony infrastruktury krytycznej oraz sposób wykonywania przez niego obowiązku monitorowania działalności spółki w zakresie, o którym mowa w art. 2 ust. 1 i 2, uwzględniając konieczność efektywnego wykonywania szczególnych uprawnień ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa w spółkach kapitałowych lub grupach kapitałowych”.

¹⁶ „2) przygotowywanie dla zarządu spółki oraz rady nadzorczej spółki informacji o ochronie infrastruktury krytycznej;

3) zapewnienie zarządowi spółki doradztwa w zakresie istniejącej w spółce infrastruktury krytycznej;

4) monitorowanie działalności spółki w zakresie ochrony infrastruktury krytycznej;

5) przekazywanie informacji o infrastrukturze krytycznej dyrektorowi Rządowego Centrum Bezpieczeństwa na jego wniosek;

6) przekazywanie i odbieranie informacji o zagrożeniu infrastruktury krytycznej we współpracy z dyrektorem Rządowego Centrum Bezpieczeństwa” (Dz.U. z 2010 r., Nr 65, poz. 404).